

Kecskemét, 1895. május 17. – Kecskemét, 1964. március 9.

Apja kőművesmester volt. Elemi iskoláit szülővárosában végezte. Alapítványi támogatással lehetősége nyílt a református főgimnáziumba járni, melyet el is végzett. Az érettségi után 1913-ban beiratkozott a budapesti tudományegyetem magyar–német szakára, de anyagi nehézségei miatt egy év után a kecskeméti Református Jogakadémián folytatta a tanulmányait. Az akadémiát nem fejezhette be, mert 1915-ben – édesapjával és három testvérével együtt – katonai behívót kapott. Két éven át az orosz fronton szolgált, 1917-ben sebesülése miatt leszerelték. 1918-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. Az őszirózsás forradalom alatt a Kecskeméti Nemzeti Bizottság titkára, a Tanácsköztársaság idején a Kecskeméti Munkás-, Katona- és Földművestanács tagja. A kulturális és művészeti ügyek direktóriumai megbízottja volt, ő szerkesztette a Magyar Alföld című szocialista lapot. Kecskemét képviselőjeként delegálták a Tanácsok Országos Gyűlésébe. A tanács hatalom bukása után, 1919 őszén letartóztatták, a következő évben izgatás vádjával másfél éves börtönbüntetésre ítélték, kiszabadulása után rendőrségi felügyelet alá helyezték. 1922-től az Első Kecskeméti Hírlapkiadó és Nyomda Rt. tisztviselője. 1935-ben kinevezték a vállalat igazgatójává. Az 1930–1940-es években, nyomdájukban sokszorosították a baloldali és a népi írók művei mellett a Márciusi Front kiáltványát is. Helyi irodalompartoló tevékenysége révén többek között Móricz Zsigmond és Németh László is megfordult a városban. Újságírással is foglalkozott, cikkei jelentek meg a Kecskeméti Lapokban és a Népoktató Füzetekben. 1922-től évtizedekig ő szerkesztette a Magyar Sakkvilág című szaklapot. 1927-ben Kecskeméten nemzetközi sakkversenyt szervezett. 1944 októberében megtagadta a kiürítési parancs kinyomtatását, s ő maga is a városban maradt. 1944. december 17-én kinevezték Kecskemét polgármesterévé. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési mandátumot szerzett. 1946. november 28-án, az összeférhetetlenségi törvény megalkotása után – mivel a polgármesteri állását kívánta megtartani – lemondott a törvényhozási tagságról. 1948. május 1-jén politikai okokból nyugdíjazták. Nem lépett be a Magyar Dolgozók Pártjába, de a népfrontmozgalom városi és megyei szerveiben továbbra is aktívan dolgozott. Mint a HNF megyei bizottságának az alelnökét 1956. október 30-án felkérték a Kecskeméti Nemzeti Bizottság vezetésére. 1956 novemberében a városi tanács elnökhelyetteseként reaktívták. 1958 februárjában immár véglegesen nyugdíjba vonult. Később is fontos szerepet töltött be Kecskemét közéletében, megválasztották a Katona József Társaság és a Kodály-kórus elnökévé.